

her ting; at vi faktisk i Danmark har en ret høj moral, når det gælder de her ting, og at vi tager afstand fra de her ting. Jeg tror faktisk, at vi i Danmark er meget, meget langt fremme på det område.

Men det, Enhedslisten gør, er, at de laver et modsætningsforhold til det moralkodeks, som forbrugerne har, og det moralkodeks, som virksomhederne har. For virksomhederne har jo samme moralkodeks. De ønsker jo heller ikke at agere uanstændigt eller umoralsk i den her sammenhæng, og det er den mistænksomhed, der ligger og lurder bag det her beslutningsforslag, som jeg absolut ikke bryder mig om.

Så for det første har vi et beslutningsforslag, som er bureaukratisk, og som vil påføre danske virksomheder enorme omkostninger, masser af bureaukrati, og for det andet er det et forslag, der bygger på mistro til både de danske forbrugere og sådan set også til de danske virksomheder.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hvordan det kan bygge på mistro at bede virksomhederne om at lægge oplysninger frem, må jo stå for hr. Per Ørum Jørgensens egen regning. For hvis det, som vi lige har hørt, er korrekt, nemlig at de ikke har noget at skjule, er det jo ikke noget problem at lægge det frem. De skal trykke på en knap, de skal så også bede deres underleverandør om at trykke på en knap, og så er oplysningerne der. Værre er det jo ikke.

Jeg vil da gerne spørge hr. Per Ørum Jørgensen, om han nogen sinde har været nede i kiosken her i Folketinget en dag, hvor man har brug for at få lidt sukker, fordi det har været en lang dag, og hvor man så køber et stykke KitKat og spiser det, og om det så nogen sinde er faldet hr. Per Ørum Jørgensen ind, at der bag den produktion af chokoladen i KitKat'en muligvis er børnearbejde fra Vestafrika. Har den tanke nogen sinde strejft hr. Per Ørum Jørgensen?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, hr. Frank Aaen slipper meget let om ved de her ting, når han siger, at det bare er at trykke på en knap. Jeg synes, det er at gøre lidt grin med danske virksomheder at sige, at man bare trykker på en knap, og så vælter alle oplysningerne frem. F.eks. kan man have 1.000 leverandører, og der kan være et hav af underleverandører. Altså, så enkel er verden jo ikke. Hvis

det ikke bygger på mistro mod danske virksomheder, hvorfor skulle man så lave sådan en gabestok på nettet?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er da ikke en gabestok, hvis ikke der er noget galt. Igen må jeg sige, at det må stå for hr. Per Ørum Jørgensens egen regning at udtrykke den mistro over for dansk erhvervsliv. Jeg beder dem bare om at lægge oplysningerne frem, så jeg, fagforeninger, miljøorganisationer og andre, for ikke at snakke om de ansatte ude i det pågældende land, er i stand til at kontrollere, hvordan tingene er lavet.

Jeg ved jo ikke, om KitKat'en fra Nestlé her nede i kiosken er produceret ved hjælp af børnearbejde, hvor de har arbejdet i 14 timer under slavelignende vilkår i Vestafrika. Det ved jeg ikke. Jeg ved, at der har været sådan en sag med Nestlé. Jeg kan i dag ikke se nogen steder, hvor chokoladen kommer fra; om den stadig væk kommer fra Vestafrika og stadig væk er produceret af børnearbejdere. Det er da et problem.

Hvorfor kan vi ikke få de oplysninger frem? For Nestlé ved det. Nestlé ved, hvor chokoladen kommer fra, og kan hurtigt fortælle os, hvor den er kommet fra, så vi kan se efter, hvordan den er produceret.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Siden hr. Frank Aaen også ved det, er det åbentbart oplysninger, som er offentligt tilgængelige, og så kunne hr. Frank Aaen jo vælge at købe en yankiebar i stedet for, hvor der formentlig ikke skulle være nogen problemer.

Kl. 19.25

Så det er jo netop sådan, at det skal være offentligt, så vi på baggrund af de afsløringer, vi ser, på baggrund af den viden, vi får, også kan træffe vores valg, men ligefrem at bede danske virksomheder om, at de skal søge oplysninger hos alle deres leverandører, hos alle deres underleverandører, for at de kan være sikre på, at oplysningerne er korrekte, er jo i praksis ganske enkelt umuligt.

Nu snakker Enhedslisten jo meget om globalisering osv., og handel er jo også noget, som foregår internationalt, over grænserne, bl.a. på nettet. Hvordan vil hr. Frank Aaen sikre, at de varer, man køber i en netshop i et andet land, så også lever op til de her krav? Jeg er bange for, at